

Új balladák

18. Bárólány és juhász

18.1.

Ara alatt a nagy Szendi határba,
kivirágzott egy nagy nyárfa bújába,
juhászlegény furujál az aljába.
Éfém után egyet ütött az óra,
még akkor is szépen fújta a furuja.
Furuja szó fölhallatszik a kastélyba,
ébred van a Szendy báró leánya,
nyitva van a háló szoba ablaka,
kis Mariska bussan kacsint ki rajta.
Kis Mariska fel-fel sóhajt magába,
mért is lettem Szendy báró leánya,
mért nem lettem juhász bojtár babája.
Kis Mariska juhásznénak nem való,
gyöngye lábát felszurkálja a talló.

18.2

Királyi (Nyitra)

Sztranyák Józsefné Szklenár Katalin, 1917

Gy.: Ág Tibor, 1976

Poco rubato $\text{♩} = 112$

Ar - ra a - lá az end - rő - di ha - tár - ba,
 Ö - reg nyár - fa ki - vi - rág - zott ma - gá - ba,
 Ö - reg nyár - fa ki - vi - rág - zott ma - gá - ba,
 Ju - hász lë - gény fu - ru - já - zik a - lat - ta.

Éjfél után kettőt ütött az óra,
 De még mindig szépen szól a furuja.
 Furujaszó felhangzik a kastéjba,
 Kinyílik a hálószoza ablaka.

Kinyílik a hálószoza ablaka,
 Kökényszemű bárólány néz ki rajta.
 Szép Mariska juhásznénak nem való,
 Gyenge lábát fölböködi a tarló.

Szendró báró ha felül a lovára,
 Végig vágat az endródi határba.
 Megkérdezi legöregebb juhászát,
 Nem-e látta Szendró báró lejánját.

– Nem láttam én báró uram, ha mondom,
 Két hét óta, juhászlegényt se láttam.
 Véle ment el a nagyságos kisasszony,
 Két hét óta egyikőket se látom.

Szendró báró hintót küld a lányáér,
 Kilenc csendőrt meg a juhász legényér.
 Elöl jön a kis Mariska hintóba,
 Utána a juhász legény békjőba.

Arra alá azt a nagy fát faragják,
Amejre a juhász legényt akasszák.
Fújja a szél gyolcsingének bő ujját,
Más öleli juhász legény babáját.

Szép Endrődön végimenni nem merek,
Mind azt mondják, fekete gyászt viselek.
Fekete gyász, de fehér a zsebkendőm,
Juhász legény volt az első szeretóm.

Pihenő tehénpásztor